

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

*Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνο-
δεύουμαι ὑπὸ τοῦ τιμημάτος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν
ἀπαράδεκτοι.*

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ

ΡΩΜΑΙΟΣ τις ἔγραφε πρὸς τὸν Τούλλιον ἵνα πληρο-
φορήσῃ αὐτὸν περὶ τίνος ἀφορῶντος τὴν ἀθανασίαν τῆς
ψυχῆς. Ὁ Τούλλιος ἀπήντησεν πρὸς αὐτόν: «Ἀνάγνω-
θι τὸν Πλάτωνα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ δὲν
θα χρειασθῆς πλεονέκτου.» Ὁ Ῥωμαῖος ἀπήντησε
πρὸς αὐτόν, «Τὸν ἀνέγνωσα ἐπανειλημμένως· ἀλλὰ δὲν
γνωρίζω διατὶ ὀπόταν τὸν ἀναγινώσκω συμφωνῶ μετ'
αὐτοῦ, ἀλλ' ἅμα ὡς ἀποθέσω τὸ βιβλίον ἀρχίζω νὰ
ἀμφιβάλλω πάλιν ἐὰν ἡ ψυχὴ ἐστὶν ἀθάνατος.»
Τοιοῦτο τι συμβαίνει περὶ πάσης πεποισήσεως κτηθεί-
σης ἐκ φυσικῶν ἀρχῶν, εἶναι ἀμυδρὰ καὶ ἀσθενής. Εἶ-
ναι ἀληθές ὅτι ἡ φύσις ἔχει ἀρχὰς ἵνα πείσῃ δι' αὐ-
τῶν τὴν ψυχὴν εἰς βαθμὸν τινα συναίνεσώς—ὡς ὅτι
ὑπάρχει Θεὸς καὶ πρέπει νὰ τὸν λατρεύωμεν. «Θεώ-
ρησόν με» λέγει ἡ φύσις ἀδὲν ἔχω τεμάχιον χόρτου
ὅπερ νὰ μὴ μᾶς λέγει ὅτι ὑπάρχει Θεός. Ἴδὲ τὴν ποι-
κίλιαν, τὸ μεγαλεῖον, τὴν ωραιότητα τοῦ ἔργου μου.
Ἀνάγνωθι μέγαν Θεὸν ἐν τῇ τέχνῃ τῶν οὐρανῶν, ἐν-
δοξον Θεὸν ἐν ὠραίῳ ἄνθει, σοφὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἔργοις
μου, θεώρησον Θεὸν ἐν τῇ τάξει ὀν εἶδες ἐν ἐμοί· ἰδὲ
αὐτὸν ἐν τῷ ἐμῷ νόμῳ, γεγραμμένον ἐν τῇ καρδίᾳ
μου.» Ἐκ τούτων καὶ τοιούτων, ἡ φύσις καταλείπει
εἶδος τι πίστεως εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ διδάσκει ταύτην
νὰ πιστεύῃ ὅτι ὑπάρχει Θεός· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι
πίστις, ὑπὸ τὴν ἀληθῆ τῆς πίστεως σημασίαν.

ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Γράμματα. Πρὸ τῆς εὐρέσεως τῶν γραμμάτων, ἡ
τῶν γνώσεων αὐξήσις ἐκωλύετο δι' ἀνυπερβλήτων προ-

σκομμάτων. Ἡ παράδοσις ἥτις ἦτον ὁ ἀρχαιότερος
τρόπος διαβίβασως τῆς γνώσεως, ἤρτητο ἐκ τῆς μνή-
μης καὶ τῆς θελήσεως τῶν ἀτόμων, καὶ ἐπομένως ἡ
συνέχεια αὐτῆς ἦν ἀβεβαία. Ἡ κυριωτέρα βοήθεια τῆς
διὰ παραδόσεως μεταβιβάσεως τῶν γνώσεων ἦτον ἡ
ἀνέγερσις μνημείων, αἱ περιοδικαὶ τελεταὶ κατὰ τα-
κτὰς ἡμέρας, ἡ χρῆσις τῆς ποιήσεως, ὡς μᾶλλον ἐλ-
κυστικῆς καὶ εὐκόλως ἀπομνημονευομένης ἢ ἡ ξηρὰ ἀ-
φήγησις τῶν γεγονότων· τέλος δὲ προσέγγισις πρὸς
γραπτὸς χαρακτῆρας ἐν συμβολικοῖς σχεδίοις καὶ ἱε-
ρογλυφικαῖς γραφαῖς. Πᾶσαι ὅμως αἱ μέθοδοι αὗται
ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐγένοντο. Οἱ θεμελιωταὶ
τῶν πυραμίδων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβιβάσωσιν ἡ-
μῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ τὰ προϊόντα τῶν ἀρχαίων
σοφῶν καὶ ποιητῶν δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμηθῶσιν. Αἱ
συμβολικαὶ γλυφαὶ αἱ καλύπτουσαι τὰς τῆς Αἰγύπτου
ἀρχαιότητας εἰσι νῦν ἀντικείμενα ἀπλῆς εἰκασίας τοῖς
περιέργοις. Ἡ ἱστορία θὰ διετέλει ἀβεβαία καὶ μυθι-
κὴ καὶ ἡ ἐπιστήμη θὰ ἀφίετο ἐν διηνεκεῖ νηπιότητι,
ἐὰν μὴ ἐφευρίσκοντο οἱ γραπτοὶ χαρακτῆρες.

Ἐφευρέσις τῶν γραμμάτων. Ἡ πρώτη εἰσαγωγή
τῶν γραμμάτων, ἀπεδόθη εἰς τοὺς Αἰγυπτίους καὶ
Φοίνικας, τοὺς Ἰουδαίους, τοὺς Σίνας καὶ εἰς ἄλλα ἔ-
θνη. Ἡ ἀρχὴ αὐτῶν εἶναι ἀρχαιοτάτη καὶ κατὰ συνέ-
πειαν προσηγήθη πάσης ἱστορίας. Ἐὰν πιστεύσωμεν
τὸν Πλίνιον δεκαεξὶ χαρακτῆρες τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφα-
βήτου εἰσῆχθησαν ὑπὸ τοῦ Κάδμου τοῦ ἐκ Φοινίκης,
1500 π. Χ. Τέσσαρας προσέθηκεν ὁ Παλαμίδης κατὰ
τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, καὶ τέσσαρας μετὰ ταῦτα ὁ Σι-
μωνίδης. Δὲν εἶναι ὅμως πιθανὸν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ὑ-
πῆρξεν τὸ ἀρχαιότερον ἀλφάβητον· εἰσὶν οἱ ἰσχυρίζο-
μενοι ὅτι οἱ Φοίνικες δύνανται νὰ ἔχωσι πλείονας ἀ-
ξιώσεις ὡς οἱ ἐφευρέται τῶν γραμμάτων.

Διευθέτησις τῶν γραμμάτων. Ὁ τρόπος τοῦ διευ-
θετεῖν τὰ γράμματα ὑπῆρξε λίαν ποικίλος· ἔθνη τινα
ἔγραφον εἰς καθέτους γραμμάς, ἄλλα ἀπὸ δεξιῶν εἰς
τὰ ἀριστερὰ, καὶ ἄλλα εἰς γραμμάς ἀμοιβαδὸν ἀν-

ΣΟΥΒΑΛΩΦ

Ο κόμης Σουβάλωφ διορίσθη εν Λονδίνω πρεσβευτής της Ρωσίας από του Οκτωβρ. 1874, απολαύει ικανής υπολήψεως ως τίμιος και εύθης άνήρ.

Η οικογένεια αυτού εκπροσωπεί εν Ρωσία το τμήμα εκείνο της ρωσικής κοινωνίας το μάλιστα νοήμον

κατά της Τουρκίας πόλεμον. Κατά την τελευταίαν φάσιν του ανατολικού ζητήματος δηλ. το εν Βερολίνω Συνέδριον, ο Σουβάλωφ προδινήργησεν υπέρ ειρηνικής διευθετήσεως των πραγμάτων μεταβās παρά τῷ αυτοκράτορι και σχών μετ' αυτού πολλὰς συνεντεύξεις.

ΒΑΔΔΙΓΚΤΩΝ

και το ευρωπαϊκώτερον, το οποίον ενώ συνηγορεί υπέρ πάσης κυβερνητικής μεταρρυθμίσεως, είναι ο πεισματωδέστερος αντίπαλος του πανσλαβιστικού Ιακωβινισμού. Το κόμμα τούτο υπό το πρόσχημα της εθνικότητας, ορθοδοξίας και αυτοκρατίας, έποίησεν επ' έσχάτων, ως γνωστόν τερραστίας προόδους, και έκίνησε τόν

Το σημειωτότερον πρόσωπον της ενεστώσης γαλλικής κυβερνήσεως είναι ο ύπουργός των Έξωτερικών, όστις κατά το ήμισυ Άγγλος ών, έχει χαρακτήρα τιμώντα άμφότερα τά έθνη. Η ύπερ της Ελλάδος συν-

ηγορία αυτού εκέρδησεν υπέρ αυτής, ει και μικρόν, τουλάχιστον ικανόν μέρος όπως ήθικώς και υλικώς εν μέρει ικανοποιήθη. Έντεθεν ή δημοτικότητα της Γαλλίας και του Βάδδιγκτων ιδίως κατ' αυτές εν Ελλάδι.

Ο Γουλιέλμος Έρρίκος Βάδδιγκτων γεννήθη εν Γαλλία εξ Άγγλων γονέων και εξεπαιδεύθη εν τῇ σχολῇ του Rugby επί 5 έτη, από τῷ 1841 μέχρι

λα. Ός μέλος του άριστερου Κέντρου της τελευταίας Γαλλικής Συνελεύσεως, ήτο καλώς γνωστός διά την άκραν μετρίότητα των δοξασιών του. Ο πρώτος αυτού διορισμός ως ύπουργού της παιδείας έσκόπει να ικανοποιήση τους πιστεύοντας ότι μετρίφων Δημοκρατία ου μόνον είναι δυνατή εν Γαλλία αλλά συμφωνεί προς τάς ιδέας της μεγίστης πλειονότητας του Γαλλικού έθνους. Έτι δέ μάλλον εύαρεστος υπήρξεν

του 1845, όποτε μετέβη εις το Κολλέγιον της Τριάδος, του Cambridge ένθα το 1849 έλαβε δεύτερος εν τῇ πρώτῃ τάξει τόν βαθμόν του διδάκτορος των κλασικών μελετών.

Πρό της εισελεύσεως αυτού εις το πολιτικόν στάδιον ήτο πρόεδρος επαρχιακού συμβουλίου εν Γαλλία, και μέλος διαφόρων δικκεκριμένων εταιριών εν Γαλ-

ο διορισμός του κ. Βάδδιγκτων ως ύπουργού επί των Έξωτερικών. Η διαγωγή αυτού εν ταίς τελευταίαις διαπραγματεύσεσι και συζητήσεσιν επί του ανατολικού ζητήματος εν τῷ Συνεδρίω έπεκροτήθη παρά πάντων.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Το περιοδικόν «Παρνάσος», υπό την επγραφήν «Πληθυσμοί Μακεδονίας» δημοσιεύει την εξής καταστατικήν.

Κατά νεωτέρας ακριβείας πληροφορίας ο πληθυσμός της διοικήσεως (σαντζακίου) Βιτωλλίων ανέρχεται εις 860,900, εξ ὧν Μωαμεθανοὶ μὲν 237,000, Ἰσραηλιταὶ 6,500 καὶ Χριστιανοὶ 617,400. Ἐκ τῶν Χριστιανῶν 534,000 εἶναι Ἕλληνας καὶ ἐλληνίζοντες, 82,500 Βούλγαροι. Ὁ πληθυσμὸς τῆς διοικήσεως Θεσσαλονίκης, μὴ περιλαμβανομένου τοῦ κινητοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως ταύτης ανέρχεται εἰς 491,700, ἐξ ὧν Ἕλληνας καὶ ἐλληνίζοντες 232,500, Μωαμεθανοὶ 155,500, Βούλγαροι 46,700 καὶ Ἰσραηλιταὶ 56,500. Ἡ δίκησις Σκοπείων περιλαμβάνει πληθυσμὸν 418,600, ἐξ ὧν Μωαμεθανοὶ 166,600 καὶ Χριστιανοὶ 252,000. Ἐκ τούτων Βούλγαροι μὲν εἶναι 138,000, Ἕλληνας δὲ καὶ ἐλληνίζοντες 114,000. Ἡ διοίκησις Σερρών περιλαμβάνει 279,500, ἐξ ὧν Χριστιανοὶ 199,500, Μωαμεθανοὶ 79,000 καὶ Ἰσραηλιταὶ 4000 ἔκ τῶν Χριστιανῶν δὲ 163,000 εἶναι Ἕλληνας, 36,500 Βούλγαροι. Ἡ δὲ διοίκησις Δράμας περιλαμβάνει 147,800 κατοίκους· ἐκ τούτων 108,500 εἶναι Μωαμεθανοὶ, 39,300 Χριστιανοὶ ἐξ ὧν Βούλγαροι χίλιοι μόνον. Ὡστε ἔχομεν ὀλίγον πληθυσμὸν τῆς Μακεδονίας 2,198,500 διανεμόμενον ὡς ἐξῆς: Ἕλληνας καὶ ἐλληνίζοντες 1,082,700, Μωαμεθανοὶ 747,100, Βούλγαροι, 304,700, Ἰσραηλιταὶ, Ἀθίγγανοι ἄ. 64,000.»

BIBLIA

Στοιχειώδης Φυσικῆ Ἱστορία μετὰ εἰκόνων πρὸς χρῆσιν μαθητῶν γυμνασίων, ὑπὸ Α. Π. Κυριακοπούλου καὶ Β. Σ. Γκολφιοπούλου, καθηγητῶν γυμνασίων, Ἀθήνησι 1878, 8ον σελ. 160.

— R. E. Pissim, ἡ ἀρίστη μέθοδος τοῦ διὰ δαμαλίδος ἐμβολιασμοῦ, μεταφράσις Δημ. Θ. Παγκάλου. Τὸ βιβλίον τοῦτο δημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐτυπώθη ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ, ἐν Ἀθήναις 1878. 8ον σελ. 217.

— Ἐκθεσις τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1876 καὶ 1877 πεπραγμένων, ὑπὸ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμῶν Συλλόγου, ἐν Ἀθήναις 1878. Κατὰ ταύτην αἱ δαπάναι τοῦ Συλλόγου ἀπὸ 60—80 χιλ. δρ., ἄς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεώς του ἐξώδευσεν, ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν δρ. 153,000, ἐπεκταθεισῶν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

— Ἐκθεσις τοῦ δικηκτικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὑπὲρ τῆς γυναικείας παιδεύσεως Συλλόγου τῶν Κυριῶν περὶ τῶν πεπραγμένων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877—1878. Ἐν Ἀθήναις 1878. Κατὰ ταύτην μετὰ τὴν πληρωμὴν ὄλων τῶν ἐξόδων ἀπελείφθη περίσσευμα καθαρὸν 10,316 δραχμῶν.

— Ἐβδομάς φυλλάδιον κοινωφελῶν καὶ ποικίλων γνώσεων ὑπὸ Α. Γ. Νικολιάδου. Ἐν Σύρῳ 1878.

— Τί ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ τίς ἡ ἀνωτέρα τῶν ἐπιστημῶν, ὑπὸ Πέτρου Ἐμμ. Πρωτοπαπαδάκη. Ἐν Ἐρμούπολει 1878. 8ον σελ. 48.

— Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Πύργῳ τῆς Ἠλείας ἑβδομαδιαία μικρὰ ἐφημερίς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Βεζουβίως», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δικηγόρου κ. Θ. Παπαῆλιου.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΘ. — ΠΩΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΖΩΩΝ.

ΕΙΔΕΤΕ ἐξ ὧσων εἶπον ἡμῖν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ποιήσῃ διὰ τῶν χειρῶν ποικίλα πράγματα τὰ ὅποια τὰ ζῶα δὲν δύναται νὰ ποιήσωσιν. Ἐρρήθη ὁθεν, παρά τινων ὅτι ἡ χεὶρ εἶναι μέγα πρᾶγμα καθιστῶν τὸν ἄνθρωπον ἀνώτερον τῶν ζῶων· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀναληθές. Τί θὰ ἐχρησίμευεν ἡ χεὶρ ἐάν δὲν ὑπῆρχε νοῦς ἐν τῇ κεφαλῇ ὅστις νὰ γινώσκῃ πῶς νὰ τὴν μεταχειρισθῇ; ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ γαλῆ εἶχε χεῖρα ἢ δύναται δι' αὐτῆς νὰ γράψῃ; Οὐχί· ὁ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ αὐτῆς νοῦς δὲν γινώσκει ἱκανὰ πρὸς τοῦτο. Οὕτω δὲ πλείστα ὑπάρχουσι πράγματα τὰ ὅποια ποιοῦμεν διὰ τῶν χειρῶν μας τὰ ὅποια ἡ γαλῆ δὲν θὰ ἐγίνωσκε νὰ ποιήσῃ διὰ χειρῶν, καὶ ἐάν εἶχε τοιαύτας.

Οὕτω λοιπὸν δὲν εἶναι ἀπλῶς ἡ χεὶρ ἡ καθιστῶσα ἡμᾶς ἀνωτέρους τῆς γαλῆς, ἀλλ' ὁ νοῦς ὁ μεταχειριζόμενος τὴν χεῖρα. Ὁ νοῦς ἡμῶν γινώσκει πλείοτερα τῶν ὧσων ὁ νοῦς αὐτῆς, καὶ δεῖται νὰ πράττῃ πλείοτερα ἢ ὅσα ὁ νοῦς αὐτῆς ποτε οὐδὲ ὠνειρεύθη.

Ὁ Θεὸς δίδει εἰς ἕκαστον ζῶον ἀκριβῶς τοιοῦτον μηχανισμόν ὅσον ὁ νοῦς αὐτοῦ δύναται νὰ μεταχειρισθῇ. Ἐάν γινώσκῃ ἱκανὰ, ἦτοι ἐάν ἔχη πολὺν νοῦν, δίδει ἱκανὴν ἔκτασιν μηχανισμόν· ἀλλ' ἐάν ἔχη ὀλίγον νοῦν, δίδει μόνον ὀλίγον μηχανισμόν· διότι ἐάν ἐδίδοε πολὺν, δὲν θὰ ἐγίνωσκε πῶς νὰ τὸν κινήσῃ. Τὸ ὄστρεϊδιον, ὡς εἶπομεν, γινώσκει μόνον πῶς νὰ ποιῇ ὀλίγα πράγματα, οὕτω δὲ ἔχει μικρὸν μηχανισμόν. Ὁ κύων ἢ ἡ γαλῆ γινώσκουσι πολὺ περισσότερα τοῦ ὄστρεϊδίου, καὶ ἐπομένως ἔχουσι πόδας, δυνατὰς, ὀδόντας ἄ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ νοῦς ἡμῶν γινώσκει πλείοτερα τοῦ κυνὸς ἢ τῆς γαλῆς, ἔχει τὴν θαυμασίαν ἐκείνην μηχανὴν τὴν χεῖρα, ὅπως δι' αὐτῆς ποιῇ ὅ,τι γινώσκει πῶς νὰ ποιῇ.

Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου γινώσκει τὸσαῦτα ὥστε θέλει ἐφευρῆν ὅποταν μὴ ὑπάρχωσι χεῖρες, νὰ μεταχειρίζηται ἄλλα πράγματα ἀντὶ αὐτῶν. Εἶδον ἄνθρωπον μὴ ἔχοντα χεῖρας νὰ γράφῃ, καὶ πολλὰ ἄλλα νὰ πράττῃ, διὰ τῶν δακτύλων τοῦ ποδός. Γινώσχετε ὅτι ἐν γένει πολὺ μεταχειρίζομεθα τὴν δεξιάν χεῖρα, καθιστῶντες τὴν ἀριστεράν τὴν βοηθὸν τῆς δεξιᾶς. Ἀλλ' ὅταν ἡ δεξιὰ ἀπολεσθῇ, ὁ νοῦς τίθησι τὴν ἀριστεράν εἰς τὸ ἔργον ἵνα μάθῃ ὅσα ἡ ἀπολεσθεῖσα ἔπραττεν.

Πλὴν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς χειρὸς ἔχομεν καὶ ἕτε-

ρον ἐν τῷ προσώπῳ. Ὁ κύων ὅταν εὐχαριστῆται θεωρεῖ καὶ σείει τὴν οὐρὰν του· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ γελᾷ ἢ νὰ μειδιάσῃ· οὐδὲ νὰ σκυθρωπάσῃ δύναται.

Ἡ ποικιλία τῆς κινήσεως τὴν ὁποίαν ποιεῖ ὁ μηχανισμὸς οὗτος τῆς ἐκφράσεως εἶναι μεγίστη, ὡς βλέπει τις ἐν τῇ ποικίλῃ ἐκφράσει τοῦ προσώπου εἰς τοὺς ἐν ζωῇ ὁμιλίᾳ ἐνησχολημένους. Διὰ τὸ ζῶα δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν ποικιλίαν τῆς ἐκφράσεως; Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δι' ὃν δὲν ἔχουσι χεῖρας! Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει πλείστους λογισμοὺς καὶ αἰσθήματα ἢ ὅσα ὁ νοῦς τοῦ ζῶου ἔχει· δεῖται ἐπομένως πλείονος μηχανισμοῦ ἵνα ἐκφράσῃ τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰ αἰσθήματα ταῦτα. Ἡ κίνησις τῆς οὐρᾶς τοῦ κυνὸς ἀναποκρίνεται ἀριστα εἰς τὴν ἐκφράσιν τῶν ἀπλῶν αἰσθημάτων τῆς εὐχαριστήσεως· ἀλλ' ἡ ποικιλία τῶν λογισμῶν καὶ αἰσθημάτων τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἀνάγκην τῆς ποικίλης κινήσεως τῶν ἐν τῷ προσώπῳ μόνων.

Ἀλλὰ ζῶα τινὰ ἔχουσι μὴς ἐκφράσεως ἐν τῷ προσώπῳ τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν ἔχομεν. Εἰσὶν οἱ ἀπειλητικοὶ μὴς. Ἀνασύρουσιν οὗτοι τὸ ἄνω χεῖλος ἐκατέρωθεν τοῦ στόματος εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ δεικνύωσι τοὺς μακροὺς, σπαρακτικούς ὀδόντας. Ἐν τῷ λύκῳ τούτῳ ἐτοιμῶ νὰ καταβροχθήσῃ

ἀρνίον τὸ ὁποῖον συνέλαβε, βλέπετε πόσῃ ἀγρίαν καὶ φοβερὰν ἐκφράσει οἱ μὴς οὗτοι δίδουσιν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Ὁ λόγος δὲ δι' ὃν δὲν ἔχομεν τοιοῦτους μὴς εἶναι διότι οὐδέποτε πρέπει νὰ ἔχομεν ἀπειλητικὰ αἰσθήματα. Ἄνδρες τε καὶ παῖδες πολὺ ἄσχημον ἔχουσι τὴν ὄψιν ὅταν ὀργίζωνται· ἀλλὰ πολὺ χείρονες θὰ ἐφαίνοντο ἐάν εἶχον ἀπειλητικὸν μηχανισμόν ἐν τοῖς προσώποις των, ὡς οἱ λύκοι, γαλαὶ καὶ κύνες.

Ἐπάρχει μηχανισμὸς τις τὸν ὁποῖον τὰ ζῶα ἔχουσιν ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῶσιν, ὅπως δι' αὐτοῦ τὸσαῦτα πράξωσιν ὡς ἡμεῖς. Ἴδου παραδειγμα· ἐσκέφθητε ποτε διὰ τί τὰ ζῶα δὲν δύναται νὰ λαλήσωσιν; οὐχὶ διότι δὲν ἔχουσι γλῶσσας, ὀδόντας, χεῖλην ἄ. Ταῦτα εἰσὶ τὰ δι' ὧν ἡμεῖς λαλοῦμεν, καίτοι δὲ ἔχουσι ταῦτα καὶ ἔχουσι φωνὴν ἐξερχομένην ἐκ τοῦ λάρυγγος αὐτῶν ὡς τὴν ἡμετέραν, δὲν δύναται ὅμως νὰ λαλήσωσι. Τοῦτο δὲ διότι δὲν γνωρίζουσι πῶς νὰ μεταχειρίζωνται τὰ μέρη ταῦτα ἐν τῷ λαλεῖν καίτοι γινώσκουσι πῶς νὰ τὰ μεταχειρίζωνται εἰς ἄλλα πράγματα ὡς εἰς τὸ τρώγειν.

Ἡ ἀγέλας γινώσκει πῶς νὰ ποιῇ χρῆσιν τῶν ὀδόντων, τῆς χειρὸς καὶ γλώσσης ὅταν τρώγῃ· ἀλλ' ἐάν εἶχε νοῦν οἷος ὁ ὑμέτερος ἤθελε τὸν μεταχειρίζεται εἰς τὸ λαλεῖν.

Ὁ ψιττακὸς, ὡς γινώσχετε, δύναται νὰ λαλή, κατὰ μίμησιν· ἡ ἰδιαιτέρα αὕτη δύναμις ἐδόθη εἰς αὐτὸν καίτοι εἶναι μᾶλλον βραχύνοον πτηνὸν ὡς πρὸς ἄλλα πρᾶγματα. Ἀλλὰ καὶ ἡ λαλιά του εἶναι λιαν ἄλλοκοτος μίμησις τῆς ἀνθρωπίνης λαλιᾶς.

Καίτοι ὁ ἄνθρωπος ἔχει πλείοτερον μηχανισμόν καὶ δύναται νὰ πράξῃ πλείοτερα τῶν ἄλλων ζῶων εἰς τινὰ πράγματα τὰ ὅποια ζῶα τινὰ δύναται νὰ πράξωσι κάλλιον αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ἀναρριχᾶται ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ πράττῃ τοῦτο ἐξίσου καλὰ ὡς ἡ γαλῆ ἢ ὁ πίθηκος. Δύναται νὰ κολυμβᾷ, ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἰχθύς. Ὁ βᾶτραχος καὶ ἡ ἀκρίς εἰσὶ πηδηταὶ κρείττονες. Ὁ ἵππος καὶ ὁ κύων τρέχουσι ταχύτερον αὐτοῦ. Δὲν δύναται νὰ βλέπῃ εἰς τόσῃ ἀπόστασιν εἰς ὅσην τὰ λοιπὰ πτηνὰ. Ἐχει δύο μόνον ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ἡ μύια ἔχει χιλιάδας ὀφθαλμῶν, ὥστε δύναται νὰ βλέπῃ σχεδὸν κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις ἀμέσως. Δὲν δύναται νὰ ὀσφρανθῇ ὡς ὁ κύων, ὅστις δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἴχνη τοῦ κυρίου του διὰ τῆς εἰς τὰ βήματά του καταλειπομένης ὀσμῆς. Δύναται ν' ἀπομιμηθῇ διαφόρους ἤχους, ἀλλ' ἐν εἶδος πτηνοῦ τὸν νικᾷ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων πάντων, εἰσὶ τινὰ πράγματα γινόμενα ὑπὸ τινων ζῶων τὰ ὅποια ὁ ἄνθρωπος οὐδέως δύναται νὰ πράξῃ. Δὲν δύναται νὰ ἵπταται ὡς τὰ πτηνὰ καὶ ἔντομα. Ἐκαστον ζῶον εἶναι κατὰλληλον νὰ ποιῇ ἀκριβῶς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔχει ἀνάγκην νὰ πράττῃ. Ἐπὶ παραδειγματι ὁ πίθηκος ἔχει χρεῖαν ν' ἀναρριχᾶται ὅπως λαμβάνει τὴν τροφήν του, καὶ ὁ δημιουργὸς ἐπομένως τὸν ἔκαμε τοιοῦτον ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀναρριχᾶται εὐκόλως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, ἀντὶ νὰ ἔχη δύο χεῖρας καὶ δύο πόδας, ὡς ἡμεῖς, ἔχει τέσσαρα πράγματα ἔχοντα τὸ σχῆμα περίπου χειρῶν, δι' ὧν δύναται νὰ δράττῃ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων. Καὶ ἕτερα παραδείγματα ἠδυνάμεθα νὰ φέρωμεν ἀλλὰ πολλὰ δύνασθε νὰ εὑρητε ἐν προηγουμένοις κεφαλαίοις περὶ τῶν μέσων τὰ ὅποια τὰ ζῶα μεταχειρίζονται ἀντὶ χειρῶν.

Τῇ Ἀθηναίῳ!

Ἀθηναῖς φιλόστοργος ἀγλαΐσμα τῶν νέων, ἐντρύφημα τῶν εὐγενῶν ἀρένων καὶ θηλέων! ἀναγινώσκοντες αὐτὴν εὐρίσκομεν σοφίαν, ἥτις ὑψώνει τὰς ψυχὰς εἰς δόξαν οὐρανίαν καὶ παιδιόθεν οἱ γονεῖς αὐτὴν μέγρον συστήσει, ὅτ' ὅστις μελετᾷ αὐτὴν πάντ' εὐτυχὴς θὰ ζήσῃ. Διότ' ἡ ὕλη ἐν αὐτῇ ἦν πάντοτε διὰ νέους, ὅπως τοὺς κάμει εὐτυχεῖς πολίτας καὶ σπουδαίους. Ἀκούων πάντοτε πιστῶς προθύμως τοὺς γονεῖς μου, ἐνέσχυτον πάντ' ἐν αὐτῇ μεθ' ἀμβόσι τῆς ψυχῆς μου. Καὶ ἔβλεπον ὅτ' ἡ ὕλη τῆς εὐρίσκετο ἐν τάξει, σὺν τοῖς καιροῖς ἐγκαυτοῦ στοιχείου μεταλλάξει. Πρὸ πάντων δὲ τὴν ἀνοίξιν ἢ τὴν φῶσιν θάλλει, καὶ αὐτ' εἰκόνιζε ἐν αὐτῇ τῆς φύσεως τὴν κάλλη,

ἐκτός δὲ τούτου ἐξυμνεῖ τοὺς βίους τῶν ἡρώων, πολιτικῶν, πολεμιστῶν, ἐχόντων μέγαν νόον.

Χαίρε συγγραμμάτων ἄνθος
καὶ πηγὴ ἀθανασίας,
προξενουῖν τοῖς πᾶσι θάμβος
καὶ ὑψόνον τὰς καρδίας
ὅστων Θεὸν τῶν πάντων πλάστην
ὄρατῶν τε καὶ ἀοράτων,
ὅστις προνοεῖ ἐπὶ πάντων
τῶν ῥητῶν τε καὶ ἀράτων.

Ἐγὼ τιμῶ
δ' αὐτὴν καλῶς
καὶ μελετῶ
προσεκτικῶς,
γὰρ νὰ φωτίζομαι
ἀπ' αὐτὴν
ὅσον ἐργάζομαι
εἰς τὴν γῆν.

Πάτρι, ὁ Συνδρομητὴς ὑμῶν X. ΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἡ Βιβλικὴ εἰταιρία τῆς Γαλλίας κοινοποιεῖ ὅτι κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐκυκλοφόρησε περὶ τὰς 63,000 Ἀγ. Γραφάς.—Ἡ Βιβλικὴ εἰταιρία τῆς Ἑνετίας λέγει ὅτι ἐκυκλοφόρησε ἐν Κίνα 793 Ἀγ. Γραφάς καὶ 12,995 μέρη τῶν Γραφῶν.—Ἡ Βρετανικὴ Βιβλικὴ εἰταιρία κοινοποιεῖ ὅτι πρὸ τῆς 24 Νοεμβρίου ἐπώλησε ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης 34, 642 Γραφάς καὶ ἐδώρησε 58,770.

* * * Μεταξὺ δὲ τῶν πληγωμένων καὶ ἀσθενῶν διαμενόντων παρὰ τὸν Καύκασον ἐν μιᾷ ἑβδομάδι βιβλιοπώλης τις ἐπώλησε 2,131 Γραφάς ἐκτός ὧν ἐδώρησε εἰς τοὺς ἀπύρους στρατιώτας. Ἐνῶ ἐν Κωνσταντινουπόλει αἰγυμάλωτοι Ῥώσοι προσέφερον εἰς τὸν ἐπισκεφθέντα αὐτοὺς βιβλιοπώλην τὴ δωδεκακλάσιον τῆς ἀξίας εἰς αὐτὸς ὑπέσχετο νὰ ἐπανέλθῃ καὶ προμηθεύσει αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

* * * Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἰερᾶς Συνόδου τῆς Ῥωσσίας ἐν πάσῃ τῇ ἐπικρατείᾳ ταύτῃ ὑπῆρχον κατὰ τὸ 1875, 56,704,600 ὀρθόδοξοι.

* * * Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει ποτὲ νὰ αἰσχυνθῇ ν' ἀνομολογήσῃ ὅτι εἶχεν ἀδικον, ὅπῃ ταῦτο ὡσανεὶ ἔλεγε, ὅτι εἶναι σήμερον συνετώτερος ἢ ὅσον ἦν χθές.

* * * Ἄγγλος τις λέγει ὅτι ἐσπέραν τινα φιλοξενούμενος παρὰ τιμὴν ἱεραποστόλω ἐν Κανδάβα, μιᾷ τῶν νήσων Φιζι, ὁ κώδων ἐσημαίνει. Ἐρωτήσας δὲ ἐπληροφόρηθη παρὰ τοῦ φίλου του ὅτι ἦτο τὸ σημεῖον τῆς οἰκογενειακῆς προσευχῆς, ἐκ δὲ τῶν 10,000 κατοίκων τῆς νήσου δὲν ἐγίνωσκε μίαν οἰκίαν εἰς ἣν νὰ μὴ γίνηται οἰκογενειακὴ προσευχή. Αἱ νήσοι Φιζι ἄλλοτε ἦσαν ἐνδιαίτημα ἀνθρωποφάγων.

* * * Ἡ νέα ἡγεμονία τῆς ἐκεῖθεν τοῦ Αἴμου Βουλγαρίας ἔχει ἑκτασιν 1500 γεωγραφικῶν □ μιλίων καὶ πληθυσμὸν 2 ἑκατομ. κατοίκων ἐν οἷς 350,000 τοῦρκοι καὶ 50,000 ἔλληνας.

* * * Κατὰ ἀρτίως δημοσιευθεῖσαν στατιστικὴν ἐκ τῶν 145 ἄγγλων ἰατρῶν τῶν εἰς περίθαλψιν τῶν πληγωμένων ἐν τῷ τελευταίῳ πολέμῳ 58, εἰσι βαρέως ἀσθενεῖς καὶ 23 ἀπέβρισαν.

* * * Διὰ τῆς τελευταίας ἐν Βερολίῳ Συνθήκης τῆς ὑπὸ Συνεδρίου καταρτισθείσης, οἱ Ἰουδαῖοι θέλουσι ἀπολαύει πλήρη ἐλευθερίας θρησκευματος ἐν Ῥωμανίᾳ. Ταῦτα καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι θρησκείαι.

* * * Ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος τῆς Ἰσπανίας ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρῃ ναὸν παρὰ τὰ Βασιλικά ἀνάκτορα περιέχοντα λαμπρὸν μαυσολεῖον εἰς μνήμην τῆς ἀποθανούσης βασιλισσῆς συζύγου του. Ἡ εἰς τὸ ἔργον τούτο δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς 5,000,000 πεσέτας.

* * * Αἱ ἐναέριοι γραμμαὶ τῶν τηλεγράφων ἀντικαθίστανται νῦν δι' ὑπογείων. Τοιαύτη ἐτέθη κατ' αὐτάς μεταξὺ Φραγκφόρτης καὶ Στρασβούργου. Τὸ πλεονέκτημα τῶν γραμμῶν τούτων εἶναι ἀναμφισβήτητον, διότι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεχεῖς διακοπὰς αἰτίνας μαστίζουσι τὰς ἐναερίους.

* * * Ἀτμοκίνητα πλοῖα. Ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἐγένοντο πειράματα κινήσεως πλοίων δι' ἀτμοῦ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, ἀλλ' ἡ πρώτη ἐπιτυχὴ εἰσαγωγή τοῦ ἀτμοῦ ἐν τῇ ἀτμοπλοίᾳ, ἐγένετο ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τοῦ Φούλτων περὶ τὸ ἔτος 1807.

Λύσις Αἰνίγματος Η'

Δῶρον—Ῥόδον.

* Ἐλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Δ. Ῥωμαΐδης (Ἀθηναί), Ἡρακλῆς Κ. Βλαχόπουλος, Παν. Ι. Μαλεβίτης, Ἀδαμ. Παραμυθιώτης, Κωνσ. Π. Θεοχάρης (Πάτρι).

ΑΙΝΙΓΜΑ Θ'.

Ὅ,τι σημαίνω ἀπ' ἔμπροσ, τὸ ἴδιο κί' ἀπ' ὀπίσω,
ὅ,τι κακὸν καὶ ἂν συμβῆ ἐγὼ θά ἐνεργήσω.
Τὰ ἐν τῷ μέσῳ σύμφωνα εἰς μετατοπίσῃς,
τοῦ Ἄδου πνεῦμα ζοφερόν θά ἴδῃς καὶ θά πύσῃς.
Ἄλλὰ καὶ εἰς τὸ μέσον μου ἂν θέλῃς νὰ μὲ κόψῃς,
ἄλλου κακούργου θά φανῇ ἡ ἀπαισιᾶ ὄψις.
Ὅπίσω μου εὐρίσκειται, τὸν ἔσσυρα στὰ βᾶθη.
ἔκει τοῦ Ἄδου, στῆ φωτιᾶ, ἀπ' τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη.
Ἦτο ποτὲ πανίσχυρος στὴν πάλαι Ἰουδαίαν,
αὐτὸς πρῶτος ἐνήργησε ὑπέθεσιν σπουδαίαν...
Τὸν ἀγαπῶ τὸν Σατανᾶ! καὶ εἶναι ἡ χαρὰ μου
γιατὶ τὸν ἔχω σύσωμον στὰ ἴδια τὰ πλευρά μου.

Δ. ΡΩΜΑΪΔΗΣ.

 Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ πεπλουτισμένον με χαρρακτῆρας νέους, ἑλληνικοὺς καὶ εὐρωπαϊκοὺς τῶν Παρισίων, ἀναλαμβάνει ἐπι μετρίαις τιμαῖς τὴν ἐκτύπωσιν συγγραμμάτων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, ἀποδείξεων, λογαριασμῶν, ἀγγελιῶν, νεκροσίμων, κτ. ἐκτύπουμένων μετὰ μεγίστης φιλοκαλίας καὶ παντός χρώματος καὶ μελάνης.

ΤΡΙΦΟΣ 3.

Ν. Π. Κ.